

वास्तुयज्ञके । दीक्षायामाङ्गिके कृत्वे जेत्वे श्रीपुस्तोत्तमे ।
सामन्त्राङ्गे यजुःआङ्गे ऋद्धद्व्यविचारणे । इत्यष्टाविंशति-
स्थाने तत्त्वं वक्ष्यामि यत्नतः” । [आष्टकोणादयोऽप्यत्र ।
अष्टार त्रि० अष्टौ अरा इव कोणा यस्य । अष्टकोणे । अष्टा-
अष्टारचक्रवत् पु० अष्टारमष्टकोणं चक्रमस्यस्य सतृप् मस्य
वः । अष्टकोणचक्रधारके जिनभेदे ।

अष्टाल पु० घोटकदेशभेदे अश्वशब्दे विवृतिः ।

अष्टावक्र पु० अष्टकोवोवक्रः दृप्तौ संख्या सुजर्धपरा पृ० दीर्घः ।
अभिभेदे स च उद्दालकशिष्यकहोदयुतः । तदुत्पत्तिकथा भा०
व० १३२ अ० । “उद्दालकस्य नियतः शिष्य एको नाम्ना
कहोड इति विस्तृतोऽभूत् । युञ्जुषुशाचार्यवशात्तुवर्त्ती दीर्घं
कालं सोऽध्ययनञ्चकार । तं वै विप्रः पथ्यं चरत् स शिष्य-
स्ताञ्च ज्ञात्वा परिचर्यां शुरुः सः । तस्मै प्रादात् सृष्ट्य
एव स्रतञ्च भार्याञ्च वै दुहितरं स्वां सुजाताम् । तस्यां
गर्भः समभवदग्निकल्पः सोऽधीयानं पितरञ्चाभ्युवाच ।
सर्वान् रात्रिमध्ययनं करोषि नेदं पितः सत्यगिवोपव-
र्त्तते । वेदान् साङ्गान् सर्वं शास्त्रैरुपेतानधीतवानस्मि
तव प्रसादात् । इहैव गर्भे तेन पितर्ब्रवीमि नेदं त्वत्तः
सत्यगिवोपवर्त्तते । उपालब्धः शिष्यमध्ये महर्षिः स तं
कोपादुदरस्यं यथाप । यस्मात् कुक्षौ वर्त्तमानोऽब्रवीमि
तस्माद्वक्तो भविताऽस्यदृक्कृतः । स वै तथा वक्र एवाभ्य-
जायदष्टावक्रः प्रथितो वै महर्षिः” । सचाष्टावक्रसंहिताकारी
अष्टावक्रौय न० अष्टावक्रमधिकृत्य कृतः ग्रन्थः क् । भा०
व० प० १३२ अध्यायमारभ्य अध्यायत्रयात्मक
ग्रन्थभेदे यत्र वादेन वन्दितं जित्वाऽष्टावक्रेण वन्दितपरा-
जितं तेनैव जलेनिमज्जितं पितरं कहोडनामानं सुनिं सो-
चयामास तेन प्रसवेन पित्वा तस्याष्टवक्रतादूरीकरणेन सौम्या-
कारता कर्ततेति वर्णितम् ।

अष्टि स्त्री अक्षते भूमौ क्षिप्यते अस-क्षिन् पृषो० घत्वम् ।
(आष्टि) इति ख्याते १वीजे, २षोडशाक्षरपादके कन्दोभेदे
च । “अक्षत्यष्टौ ततः सृष्टे” इ० १० । अक्ष-व्याप्तौ-
क्षिन् । ३ व्याप्तौ । अक्ष-करणे क्षिन् । ४ भोगसाधने देहे
“यतशारदीया युष्मान् न जरदृष्टिर्वासासम्” यजु० ३४, ५२ ।
जरती अष्टिः शरीरं यस्य “वेददी० अष्टेः षोडशाक्षरपा-
दत्वेन तत्संस्थासाभ्यात् ५ षोडशसंख्यायां ईतत्संख्येये च ।
“सप्तमिपञ्चाङ्गदिने विवाहाद्दधूप्रवेशोऽष्टिदिनान्नराजे ।
इति ३३० चि० फलाभ्यन्तरस्यास्थितुल्यकठिनां शवाची
तु यकारमभ्यः अविशब्दपञ्च ज्ञायान् अस्थितुल्यतया तस्या-

ष्ठितम् । तकारयुक्तः पाठस्तु असमीचीनः । रसमयस्य त्वम-
क्षादेरभावात् फलमेव रसं पिबतेति” भाग० टी० श्रीधरः ।
अष्टि स्त्री अक्षते चाल्यतेऽनया अक्ष-करणे ईन् । १ प्रतोदे
“युनसप्रासदिङ्गय” ऋ० ४, ५७, ४ । “अष्टांप्रतोदम्” भा०
२ रथचक्रावयवभेदे च । “अष्टां पूषा शिथिरास्तु सुहरीदृजत्”
ऋ० ६, ५८, २ । “अष्टामारामिति” भा० ।

अष्टीला स्त्री अष्टिस्तत्तुल्यकठिनां श्वानं रा-क रस्य लः
दीर्घः “आध्यापयन् वस्तिगृहं ब्रूया वातञ्चलोन्नताम्” ।
कुर्यात्तीव्रार्त्तिमधीलां मूलस्य मार्गरोधिनीमिति वैद्यकोक्त-
लक्षणयुक्ते वातजन्ते १ व्याधिभेदे । २ मूलाघातरोगभेदे सुश्रुतः
तल्लक्षणानि तत्र यथा “अथातो मूलाघातप्रतिषेधमध्यायं
व्याख्यास्यामः वातकुण्डलिकाधीला वातवस्तिस्तथैव च”
द्वादशभेदानभिधाय लक्षितं यथा “यक्ष्णमार्गस्य वस्तेष्व वायु-
रन्तरमाश्रितः । अष्टीलावदुघनं यन्त्रिं करोत्यचलसुत्तमम् ।
विण्मूलानिलसङ्गश्च तत्राध्मानं च जायते । वेदना
जायते वस्तौ वाताधीलेति तां विदुः” । ३ वर्तुलाकारे
पाषाणखण्डे च । तदाकारत्वेन वाताधीलाया अपि तथा-
त्वम् “ततो जज्ञे मांसपेशी लोहाधीलेव संहता” भा० आ०
प० ११५ अध्या० । मूलाघाते क्षीवत्वमपि भेदनं दीपनं
हृद्यमानाहाधीलहृत्तु” सुश्रुतः ।

अष्टीवत् पु० नास्ति अतिशयितमस्थि यस्मिन् सतृप् पृषो०
नि० । (आंठु) इति ख्याते जानूर्ध्वोः सन्निस्थाने ।
अष्टीवन्तौ परिकुम्भौ च देहे” ऋ० ७, ५०, २, जरुभ्यां
ते अष्टीवङ्गां पाणिभ्यां प्रपदाभ्याम्” अथ० १०, १ ई३, ४,
अस्य जरुपूर्वपदत्वे इह १ अदन्तता जर्वशीवं न० ।
“चत्वार्यर्ष्यष्टीवानि” शत० ब्रा० । २ ष्टीवङ्गिणे त्रि० ।
अस दीप्तौ अक० ग्रहणे गतौ च सक० भ्रादि० उभ० सेट् । असति ते
आसीत् आसिष्ट । “लावण्य उत्पाद्य इवास यत्नः” कुमा० ।

अस विद्यमानतायाम् अदा० अक० पर० सेट् । अस्ति स्तः
सन्ति असि स्यःस्य अस्मि स्तः स्तः । स्थात् स्तुः । अस्तु
स्ताम् सन्तु एधि-असानि । आसीत् । अस्य असां धातुके
भ्रादेशः । तेन भूधातुवदुत्पत्तम् । विद्यमानता च काल
संबन्धधारणं तदुक्तं हरिणा “आत्मानमात्मना विश्वदस्ती-
व्यवदिश्यते । अन्तर्भावाच्च तेनासौ कर्मणा न सकर्मकः”
“अक्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा” कुमा० यज्ञावहासाधर्म
सत्कृतोऽसि गीता” “प्रपन्नोऽस्मि स्तैरं रतिरसमहानन्दनिर-
ताम्” श्यामास्तवः । “स्थावा संख्यावतोऽर्थस्य ससुदायो-
ऽभिधायकः” फणिया० “स्थातासविले मिले च सहज